

i klockarens lön, pastoratet måtte på dess bekostnad ersätta denna förlust till de klockare som redan erhållit fullmakt på sin tjänstebefattning, vid den tid då förordnandet derom träder i verkställighet, efter samma grund emellan församlingarne som helgonskylden från början utgått.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1873.

Sven Nilsson.

N:o 27.

Af Herr Sven Nilsson i Efveröd: Derom att den andel af kyrkotionden, som af församlingarne nu utgöres dels till kyrkans och dels till akademier eller andra stiftelser, måtte omsättas i penningar efter samma grunder, som för kronans räntor redan blifvit bestämda.

Då frågan om grundskatternas afskrifning eller aflösning länge varit föremål för representationens uppmärksamhet, och vid denna riksdag sannolikt kommer till allvarlig och grundlig utredning för ernående af det åsyftade målet, har jag icke kunnat förbise att en annan skatt, som står i närmare likhet med kronans räntor och tionde, äfven bör komma under skärskådande, och således blifva föremål för Riksdagens pröfning, såsom en förberedande åtgärd till dess afskaffande i sammanhang med grundskatterna.

Under samma förhållanden, och sannolikt äfven vid samma tid, som grundräntornas och kronotiondens tillkomst, pålades äfven den så kallade kyrkotionden den jordbrukande befolkningen i landet, hvilken i det gamla Sverige tid efter annan blifvit indragen till kronan och upptagen i dess inkomster under benämning kronans ränta eller tionde, men i de öfriga provinserna har den blifvit till en del bibehållen för kyrkan, såsom dess behållna tionde, och en del, åtminstone inom provinsen Skåne,

under konung Carl XI:s tid anbefalld till Akademien i Lund enligt Kongl. Brevet den 3 Aug. 1681, hvilket inhemtas af Stats-Utskottets Utlåtande N:o 14 vid 1859—1860 års riksdag, förutom den del af denna slags tionde som fortfarande utgår till presterskapets aflöning.

Ehuru man redan vid 1869 års riksdag vidtog en ganska stor reform för förenkling och reda i kronans räntor och tionde, i afseende på sättet för dess utgörande, derigenom att dessa då förvandlades från vissa natura-persedlar till bestämda afgifter i penningar, så har man deremot icke vidtagit någon sådan åtgärd för förenkling och lättnad i afseende på kyrkotiondens utgörande, hvilken fortfarande utgår dels efter det godtyckliga och oefferrättliga gamla systemet in natura, då den skall af de tiondeskyldige forslas till och med 6 mils väg från tiondegifvarens hemvist, och dels i åtskilliga fall löses efter markegångspris. Under samma skäl och med samma rätt, som man har fordrat, och på grunder som man har genomfört förvandlingen af kronans räntor och tionde till bestämda afgifter, på samma skäl har man rätt att fordra, att kyrkornas tionde efter samma grunder blir förvandlad till en bestämd afgäld i penningar, och jembäl, då fråga derom uppstår, att en afskrifning eller aflösning sker under samma vilkor och bestämmelser, som för kronans räntor och tionde kan blifva fastställd, isynnerhet för den del af kyrkotionden som nu utgår till akademierna, och således användes för ett statens ändamål.

Ehuru jag helst skulle önskat en afskrifning eller aflösning af kyrkotionden på billiga vilkor, tror jag dock det vara i sin ordning att denna fråga får bana sig väg till sin lösning på samma sätt som redan skett i afseende på kronans räntor och tionde. Det är under denna synpunkt jag anser mig manad, att, på de skäl jag nu anfört, våga föreslå:

att denna andel af kyrkotionden, som nu utgöres af församlingarna, dels till kyrkorna och dels till akademier eller andra stiftelser och inrättningar, måtte förvandlas till bestämda penningefgifter efter samma grunder som kronans räntor och tionde enligt Kongl. Förordningen den 23 Juli 1869 blifvit bestämda, och med dessa afgifter framgent utgöras intill dess annorlunda derom varder beslutadt.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1873.

Sven Nilsson,